

Sygn. akt III RC 661/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Kawecki

Protokolant stażysta Monika Paczkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko D. B.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną od pozwanego D. B. na rzecz powoda M. B., z kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 września 2014 r. w sprawie III RC 756/13, do kwoty po 1100 zł (tysiąc sto złotych) miesięcznie płatnej do rąk powoda M. B., poczynając od dnia 1 września 2018 r., do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi w sprawie,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 661/18

UZASADNIENIE

M. B. w dniu 28 sierpnia 2018 r. wniósł pozew przeciwko D. B. domagając się podwyższenia alimentów z kwoty 800 zł miesięcznie do kwoty 1.900 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 września 2018 r., wskazując m.in. iż był zmuszony dorabiać na swoje utrzymanie co wpłynęło negatywnie na wyniki w nauce i nie był w stanie zaliczyć egzaminu. Powód podał, że wnosi o podwyższenie alimentów do kwoty po 1.900 zł miesięcznie, bowiem chce poświęcać czas na naukę i mieć środki na swoje utrzymanie, rozwijanie zainteresowań i pogłębianie wiedzy. Koszt akademika to 425 zł. Alimenty w kwocie 1.900 zł miesięcznie byłyby zdaniem powoda adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego, który ma emeryturę policyjną a ponadto nie płaci już alimentów na rzecz córki I. w kwocie ok. 800 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 3.10.2018 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując m.in., że powód przez kilka miesięcy pobierał z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA alimenty w kwocie o 100 zł wyższej niż zasądzone, ponieważ nie dostarczył wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu VIII Wydziału Cywilnego-Odwoławczego zmieniającego zaskarżony wyrok i ustalającego wysokość zasądzonych alimentów na kwotę po 800 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że ma na utrzymaniu oprócz powoda córkę w wieku lat (...). Wraz z żoną spłaca zobowiązania wobec banków związane z kredytem na budowę domu oraz jego utrzymanie. Powód podał, iż nie pracuje bowiem nie pozwala mu na to stan zdrowia.

Sąd ustalił co następuje

M. B. jest synem pozwanego D. B.

/okoliczność bezsporna/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 września 2014 r. w sprawie III RC 756/13 podwyższono wysokość renty alimentacyjnej od pozwanego na rzecz powoda do kwoty po 900 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2015 r. w sprawie VIII Ca 23/15 na skutek apelacji obu stron zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz powoda do kwoty po 800 zł miesięcznie a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

/dowód: wyrok z dn. 19.09.2014r. k. 121 akt III RC 756/13 SR w Toruniu

wyrok z dn. 17.04.2015r. k. 185 akt III RC 756/13 SR w Toruniu/

Powód był wówczas studentem pierwszego roku na Politechnice G.. Przygotowując się do matury pobierał korepetycje za które płacił po 300 zł miesięcznie. Swój miesięczny koszt utrzymania oceniał na kwotę 1.960 zł, w ocenie Sądu był to jednak koszt nadmierny, przesadzony. Kwota ta obejmowała: opłatę za akademik 360 zł, 800 zł wyżywienie, dojazdy z G. do T. 150 zł, bilet miesięczny 40-50 zł, zakup odzieży 100-150 zł, 90 zł zakup środków czystości, 150 zł zakup podręczników, 30 zł telefon komórkowy, 50 zł wydatki na oświatę.

Matka powoda utrzymywała się z renty, której wysokość wynosiła (...) zł miesięcznie.

Pozwany otrzymywał wówczas emeryturę i rentę w łącznej wysokości (...) zł netto miesięcznie. Pozostawał w związku małżeńskim. Jego żona zarabiała (...) zł miesięcznie. Na utrzymaniu miał (...) córkę, która była uczennicą (...) klasy szkoły podstawowej.

Jego miesięczne wydatki obejmowały: opłatę za wodę i kanalizację ok. 100 zł, prąd ok. 100 zł, gaz 56 zł, wywóz nieczystości 30 zł, zakup ekogroszku 400 zł, podatek od nieruchomości 20 zł, ubezpieczenie domu 37,50 zł, ratę kredytu ok. 800 zł, lekarstwa ok. 100 zł. Płacił alimenty na rzecz swojej córki w kwocie po 750 zł miesięcznie.

/dowód: akta III RC 756/13 SR w Toruniu

/

Obecnie powód jest studentem piątego roku studiów inżynierskich na Politechnice G.. Mieszka nadal w akademiku, w pokoju z łazienką, za który opłata wynosi 425 zł. Od początku studiów pracował dodatkowo dorywczo m.in. jako animator dzieci, pracownik techniczny oraz przy inwentaryzacjach. W 2017 r. osiągnął z tego tytułu dochód ok. (...)zł. Obecnie nie pracuje już dorywczo bowiem pisze pracę inżynierską i nie jest w stanie połączyć obowiązku nauki z jakąkolwiek pracą. Na studiach organizowane są różne konferencje naukowe w których powód powinien brać udział. Koszt takiej konferencji wraz z wyjazdem na nią, to kwota około 150-200 zł. W ciągu roku powód powinien brać udział w 2-3 takich wyjazdach konferencyjnych. Z powodu braku środków powoda wciąż nie stać na zakup laptopa, który potrzebny jest do nauki i rozwijania pasji informatycznej. W związku z powyższym powód rozbudowuje swój komputer stacjonarny, kupił drukarkę 3 D za kwotę ok. 700 zł. Z powodu wcześniejszego dorabiania sobie na studiach M. B. nie zdał kilku egzaminów, podchodząc do poprawek musiał już za te egzaminy zapłacić – były to kwoty: 675 zł, 900 zł, 780 zł. Z okazji ślubu siostry powód zmuszony był do kupna garnituru, nowych butów i koszuli – był to wydatek rzędu 1450 zł.

Na swoje wyżywienie powód przeznaczą 900 zł miesięcznie. Jest to wysoki koszt, jednakże M. B. ma problemy z zaporciami i musi przebywać na specjalnej diecie. Chodzi na siłownię na co wydaje 70 zł miesięcznie. Raz na 3 miesiące kupuje ubrania za 100 zł, na częstszy zakup ubrań, w szczególności markowych, które chciałby mieć nie stać powoda.

Powód jest zdrowy, choruje jedynie na infekcje, chodzi do dentysty. W 2017 r. na leczenie zębów wydał ok. 2-3 tys. zł. Pieniądze na ten cel pożyczył od wujka. Do wyleczenia pozostał mu jeszcze jeden ząb za ok. 600-800 zł. Na zakup lekarstw na infekcje wydaje średnio ok. 100 -140 zł rocznie.

Powód chodzi do fryzjera raz w miesiącu za 30 zł. Na środki higieniczne przeznacza ok. 70 zł miesięcznie.

Powód wziął udział w maratonie. Koszt maratonu to 70 zł. Jeździ na deskorolce. Koszt wymiany części to 20 zł miesięcznie. Powód chciałby mieć inny, używany nawet rower, bowiem ten który użytkuje jest zbyt mały. Koszt używanego roweru to wydatek rzędu 700-800 zł. M. B. jest honorowym krwiodawcą, w związku z tym oraz w związku z uprawianiem sportu musi kupować suplementy i witaminy. Oprócz obowiązku nauki, powód chciałby także wypocząć w okresie wakacji czy ferii. Koszt wyjazdu wakacyjnego powód ocenił na kwotę ok. 2300-2400 zł. Podobnie nie stać powoda na wyjścia do kina czy inną formę rozrywki – których koszt ocenił na ok. 80 zł.

Dwa razy w miesiącu powód jeździ do T. na co wydaje 120 zł miesięcznie. W G. ma wykupiony bilet miesięczny za 50 zł. Na dojazdy do znajomych na (...) wydaje 20 zł.

W związku ze swoim hobby zakupuje części elektroniczne za 50 zł miesięcznie.

Jego matka nadal utrzymuje się z renty. Wspiera syna finansowo, daje mu jedzenie

Powód pracował dorywczo w wakacje i zarobił 200-300 zł.

/dowód: zaświadczenie z US k. 33

przesłuchanie powoda k. 35v.-36v.

paragon za zakup garnituru k. 51

bilet PKP k. 53

faktury k. 22-2654-57, 60-67

potwierdzenie przelewu k. 58

potwierdzenie zakupu k. 59/

Pozwany nadal otrzymuje rentę i emeryturę i jego łączny miesięczny dochód to (...)zł netto.

Splaca dwa kredyty hipoteczne zaciągnięte w 2007-2008 r. Jedna rata wynosi 750 zł miesięcznie zaś druga 1.500 zł miesięcznie.

Pozostaje w związku małżeńskim. Jego żona zarabia ok.(...)zł miesięcznie. Ma na utrzymaniu (...)córkę.

Jego obowiązek alimentacyjny wobec najstarszej córki został uchylony.

Za prąd płaci 200 zł miesięcznie, za wodę i kanalizację 150 zł miesięcznie, za gaz 400-500 zł miesięcznie. Dodatkowo opłaca podatek od nieruchomości 200 zł rocznie oraz ubezpieczenie domu w kwocie 500 zł rocznie.

Na swoje wyżywienie przeznacza 300 zł miesięcznie, na środki higieniczne 70 zł miesięcznie, na leki 200-300 zł miesięcznie.

Ma zadłużenie na karcie kredytowej w wysokości 10.000 zł, które splaca w ratach po 280 zł miesięcznie.

Użytkuje samochód będący własnością jego ojca

/dowód: odpis ugody z dn. 9.08.2018r. w sprawie III RC 455/18 k. 32

przesłuchanie pozwanego k. 36v.-37

PIT-37 za rok 2017 k. 42-43

decyzja ZER MSWiA k.44

harmonogram spłat kredytu k. 45-46, 47-48 /

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny ustalono na zeznań stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W przypadku powództwa o podwyższenie alimentów przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z ich rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem jego syna w postaci: opłat mieszkaniowych, zakupu żywienia, ubioru, wydatków dotyczących edukacji i jej stanu zdrowia, oraz innych wydatków niezbędnych do jej prawidłowego rozwoju.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9.11.1994r., sygn. akt IIICZP 138/94, podstawę obliczenia wysokości alimentów stanowi dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC 1995r. Nr 3, poz. 43, glosy aprobujące Tadeusz Smoczyński OSP 1995r. Nr 9, poz.194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” 1995r. Nr 4, str.113).

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1997r., sygn. akt III CKN 217/97 (Prokuratura i Prawo z 1998r., Nr 9, poz. 28) wskazano, iż:

„Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 kro). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyłą miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku,

jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowywania, a co najmniej znacznego utrudniania dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawianie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności, pozostawałoby zatem w sprzeczności ze wspomnianym wyżej podstawowym obowiązkiem rodzicielskim.”

Natomiast w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1997r., sygn. akt III CKN 257/97 (OSNC z 1998r., Nr 4, poz. 70) stwierdzono, że przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

Analiza w/w przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz orzeczeń Sądu Najwyższego dotyczących obowiązku alimentacyjnego prowadzi do wniosku, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego uczącego się dziecka istnieje wówczas gdy wiek dziecka nie odbiega znacząco do wieku osób które podejmują naukę w zwykłym trybie (tj. bez opóźnień organizacyjnych) a ponadto pełnoletnie dziecko wykazuje chęć nauki i jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

Wskazać też należy, że zgodnie z utrwalonym poglądem dopuszczalne są 3 lata opóźnienia organizacyjnego w nauce u osoby uprawnionej do pobierania alimentów.

M. B. ma (...) lata i jest obecnie studentem (...) roku studiów stacjonarnych w G.. W chwili obecnej jego nauka przebiega z rocznym opóźnieniem. Z uwagi na fakt, że studiuje stacjonarnie i pisze pracę inżynierską, nie jest w stanie podjąć takiej pracy zarobkowej, która pozwoliłaby mu zapewnić środki finansowe na pokrycie wszystkich jego usprawiedliwionych potrzeb. W ocenie Sądu, mając na uwadze fakt, że powód we wcześniejszych latach pracował osiągając dochód w wysokości (...)zł rocznie, jest on jednak w stanie podjąć takie zatrudnienie, które pozwoliłoby mu na pokrycie kosztów przynajmniej części jego niezaspokojonych potrzeb. Nie mogąc łączyć pracy z nauką powód może podjąć dorywcze choćby zatrudnienie w okresie wakacji.

Ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb Sąd miał na uwadze, że podawane przez niego koszty to koszty szacowane a nie rzeczywiście ponoszone. Sąd uznał, że usprawiedliwiony koszt utrzymania powoda wynoszą obecnie ok. 2.000 zł miesięcznie.

Ocena materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że obecnie w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie po 1.100 zł miesięcznie alimentów syna M. tytułem finansowania części usprawiedliwionych wydatków związanych z jego utrzymaniem. Wydatki powyżej kwoty 1.100 zł miesięcznie obciążają matkę powoda – jako drugiego z rodziców – albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

Określając wysokość alimentów dla powoda, Sąd wziął pod uwagę wysokość zarobków pozwanego, które wynoszą ok. (...)zł netto miesięcznie. Należy zaznaczyć, że rodzice mają obowiązek podzielenia się z dzieckiem nawet najskromniejszymi dochodami, przy czym wysokość alimentów nie może być ustalona na takim poziomie, że spowodowałaby stan niedostatku u osoby zobowiązanej do płacenia alimentów. Natomiast kwota 1.100 zł miesięcznie alimentów stanowi niespełna 1/3 dochodów pozwanego i jej płacenie nie spowoduje że pozwany popadnie w niedostatek. Z dochodów (...)zł netto miesięcznie pozwany jest w stanie płacić po 1.100 zł miesięcznie tytułem częściowego udziału w kosztach utrzymania syna, partycypować w kosztach utrzymania swojej córki, a także ponosić wydatki związane ze swoim utrzymaniem. Sąd miał też na uwadze, że od września 2018 r. pozwany nie jest już zobowiązany do alimentacji swojej najstarszej córki w kwocie po 750 zł, bowiem ugodą zawartą przed tut. Sądem ustalono, iż obowiązek ten wygasł z dniem 31.08.2018r.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 128, 129, 133 § 1 oraz art. 135 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2018r., poz. 300 ze zm.)

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.